

מסכת כריתות

פרק ה

א. דם שחיטה בבהמה, בחיה ובעופות, בין טמאים ובין טהורים, דם נחירה, ודם עקור, ודם הקזה שהנפיש יוצאה בו, חגיבים עליו. דם הטחול, דם הלב, דם ביצים, דם דגים, דם חגבים, דם התמצית, אין חגיבין עליהן. רבי יהודה מחיב בדם התמצית:

ב. רבי עקיבא מחיב על ספק מעילות אשם תלוי, וחכמים פוטרים. ומודה רבי עקיבא, שאין מביא את מעילתו עד שתתודע לו, ויביא עמה אשם ודאי. אמר רבי טרפון, מה לזה מביא שתי אשמות. אלא יביא מעילה וחמשה, ויביא אשם בפשני סלעים, ויאמר, אם ודאי מעלתי, זו מעילתי וזה אשמי. ואם ספק, המעות נדבה ואשם תלוי. שממין שהוא מביא על הודע, מביא על לא הודע:

ג. אמר לו רבי עקיבא, נראים דבריה במעילה מעטה. הרי שפא על ידו ספק מעילה במאה מנה, לא יפה לו שביא אשם בפשתי

סלעים ואל יביא ספק מעילה במאה מנה. הא מודה רבי עקיבא לרבי טרפון במעילה מעטת. האשה שהביאה חטאת העוף ספק, אם עד שלא נמלקה נודע לה שילדה ודאי, תעשנה ודאי. שממין שהיא מביאה על לא הודע, מביאה על הודע:

ד. חתיכה של חלין וחתיכה של קדש, אכל אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, פטור. רבי עקיבא מחייב באשם תלוי. אכל את השניה, מביא אשם ודאי. אכל אחד את הראשונה, ובא אחר ואכל את השניה, זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי, דברי רבי עקיבא. רבי שמעון אומר, שניהם מביאים אשם אחד. רבי יוסי אומר, אין שנים מביאים אשם אחד:

ה. חתיכה של חלין וחתיכה של חלב, אכל אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, מביא אשם תלוי. אכל את השניה, מביא חטאת. אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה, זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי, דברי רבי עקיבא. רבי שמעון אומר, שניהם מביאים חטאת אחת. רבי יוסי אומר, אין שנים מביאים חטאת אחת:

ו. חתיכה של חלב וחתיכה של קדש, אכל את אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, מביא אשם תלוי. אכל את השניה, מביא חטאת ואשם ודאי. אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה, זה

מביא אֶשֶׁם תְּלוּי, וְזֶה מְבִיא אֶשֶׁם תְּלוּי. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁנֵיהֶם מְבִיאִים חֲטָאת וְאֶשֶׁם. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אֵין שְׁנַיִם מְבִיאִים חֲטָאת וְאֶשֶׁם:

ז. חֲתִיכָה שֶׁל חֶלֶב וְחֲתִיכָה שֶׁל חֶלֶב קֹדֶשׁ, אָכַל אֶת אַחַת מֵהֶן וְאֵין יָדוּעַ אִיזוֹ מֵהֶן אָכַל, מְבִיא חֲטָאת. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מְבִיא אֶשֶׁם תְּלוּי. אָכַל אֶת הַשְּׁנֵי, מְבִיא שְׁתֵּי חֲטָאוֹת וְאֶשֶׁם וְדָאִי. אָכַל אֶחָד אֶת הָרִאשׁוֹנָה וּבָא אַחֵר וְאָכַל אֶת הַשְּׁנֵי, זֶה מְבִיא חֲטָאת וְזֶה מְבִיא חֲטָאת. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, זֶה מְבִיא אֶשֶׁם תְּלוּי וְזֶה מְבִיא אֶשֶׁם תְּלוּי. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, זֶה חֲטָאת וְזֶה חֲטָאת, וּשְׁנֵיהֶם מְבִיאִים אֶשֶׁם אֶחָד. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אֵין שְׁנַיִם מְבִיאִין אֶשֶׁם אֶחָד:

ח. חֲתִיכָה שֶׁל חֶלֶב וְחֲתִיכָה שֶׁל חֶלֶב נוֹתֵר, אָכַל אֶת אַחַת מֵהֶן וְאֵין יָדוּעַ אֶת אִיזָה מֵהֶן אָכַל, מְבִיא חֲטָאת וְאֶשֶׁם תְּלוּי. אָכַל אֶת הַשְּׁנֵי, מְבִיא שְׁלֹשׁ חֲטָאוֹת. אָכַל אֶחָד אֶת הָרִאשׁוֹנָה וּבָא אַחֵר וְאָכַל אֶת הַשְּׁנֵי, זֶה מְבִיא חֲטָאת וְאֶשֶׁם תְּלוּי וְזֶה מְבִיא חֲטָאת וְאֶשֶׁם תְּלוּי. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, זֶה חֲטָאת וְזֶה חֲטָאת, וּשְׁנֵיהֶם מְבִיאִים חֲטָאת אֶחָת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, כָּל חֲטָאת שֶׁהִיא בָּאָה עַל חֶטֶא, אֵין שְׁנַיִם מְבִיאִים אוֹתָהּ:

